

[Indenrigsministeren.]

efter Sammenlægningen maatte faa Sæde i Sønderborg, saaledes at ogsaa Amtmanden faar Bolig i Sønderborg. Disse Henvendelser modsvares af Henvendelser fra Aabenraa Amdsraad og Aabenraa Amds Sogneraadforeninger, der angiver en Række Argumenter for, at Aabenraa maa vedblive at være Sæde for Amtet. Jeg har nøje overvejet de Synspunkter, der er fremsat fra de to Sider, og jeg er standset ved, at mest alligevel taler for, at Amtet faar Sæde i Aabenraa, og at Amtmanden bevarer sin Bolig i Aabenraa, hvor Staten ogsaa er Ejer af Amtmandsboligen. Hermed skal jeg anbefale ogsaa dette Lovforslag til Tingets Velvillie.

Endvidere skal jeg tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 190 af 10. Juli 1915 om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet*. Lovforslaget gaar ud paa at lade tilsvarende Bestemmelser som dem, der er fastsat i Lov Nr. 278 af 28. November 1928 vedrørende de to Husmandskreditforeninger, faa Gyldighed ogsaa for Laan, der stiftes i Tidsrummet fra 11. December Termin 1931 til 11. December Termin 1934, saaledes at Statens Rente-garanti i dette Tidsrum stadig skal gælde ogsaa de af de to Kreditforeninger udstedte Kasseobligationer, der lyder paa 4 $\frac{1}{2}$ pCt., og saaledes, at den Vurderingsgrænse, der i 1920 blev fastsat for de Ejendomme, hvori Foreningerne kan give Laan, nemlig 16 000 Kr. for Ejendomme, hvortil der hører et mindre Jordareal end 1 ha, og 20 000 Kr. for de øvrige Ejendomme, opretholdes ogsaa for de nævnte 3 Aar.

Idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, skal jeg anbefale Forslaget til Tingets velvillige Behandling.

Jeg skal endelig fremsætte *Forslag til Lov om Udøvelse af Lægegerning*. Dette Forslag er udarbejdet paa Grundlag af en Kommissionsbetænkning, som er afgivet af den under 21. September 1928 af daværende Sundhedsminister Rubow nedsatte Kommission, der fik den Opgave at søge tilvejebragt en særlig Lov om Lægers Retsstilling. Denne Kommission bestod af 15 Medlemmer, Repræsentanter for Rigsdagen samt Embedsmænd fra Indenrigs- og Justitsministeriet, Repræsentanter for Sundhedsstyrelsen, den almindelige danske Lægeforening, Retslægeraadet og de praktiserende Læger. Kommissionen afgav den 1. Juli i Aar sin Betænkning, indeholdende en omfattende Redegørelse for alle de Spørgsmaal, der knytter sig til de Opgaver, der var stillet

Kommissionen, samt et Udkast til Lovforslag med dertil knyttede Bemærkninger. Betænkningen er ikke enstemmig, og ved adskillige af Lovudkastets Paragraffer findes foruden en Flertals- tillige en eller flere Mindretalsindstillinger.

Jeg fremsætter nu dette Lovforslag ud fra den Opfattelse, at det er meget ønskeligt, at der gennemføres en Lovgivning paa dette Omraade. Der findes i dansk Lovgivning kun brudstykkevis Regler om Lægers Pligter og Rettigheder. Dertil kommer, at de Regler, der findes, paa mange Omraader ikke er tidssvarende, ikke mindst efter den Udvikling, som Nutidens sociale Lovgivning er Udtryk for. En samlet Lovgivning vedrørende de Rettigheder og Pligter og det Ansvar, der knytter sig til Lægegerningen, tror jeg ogsaa ønskes af Befolkningen. Det er klart, at en Lovgivning paa dette Omraade berører en Række retsmæssige Forhold og maa komme ind paa en Række Omraader, hvor det er ganske naturligt, at der opstaar Tvivl om, hvorvidt den ene eller den anden Bestemmelse er at foretrække. Det her foreliggende Forslag følger paa de væsentligste Punkter den samlede Kommissiom eller, hvor Kommissionen har delt sig, Kommissionens Flertals Forslag. Herfra er der dog nogle Undtagelser, som jeg skal tillade mig at gøre Rede for. Jeg finder nemlig ingen Anledning til ved denne Fremsættelse at gøre Rede for Forslaget i sin Helhed; i Kommissionsbetænkningen og i Bemærkningerne til Forslaget, som det foreligger her, findes der alle de Oplysninger, som Tingets Medlemmer og Offentligheden i saa Henseende har Brug for. Jeg skal tilføje, at Kommissionens Betænkning i Dag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer sammen med Lovforslaget.

Forslagets §§ 1—5 omfatter Reglerne om, hvilke Betingelser en Person skal opfylde for at opnaa Anerkendelse som Læge med Hensyn til Eksamen, praktisk Uddannelse, borgerlige Kvalifikationer, Løgems- og Sjælstilstand og Duelighed, tillige Regler om Betingelserne for at opnaa Ret til at kalde sig. Speciallæge samt Bestemmelser vedrørende Afgrænsningen mellem Lægens og Tandlægens Virksomhed, og endelig indeholdes i disse Paragraffer Reglerne for, i hvilke Tilfælde og under hvilken Form Retten til at udøve Lægegerning kan fratages en Læge. Ministeriet har vedrørende alle disse Forhold fulgt Kommissionen eller dens Flertal med Undtagelse af et Punkt, hvor jeg har tiltraadt det af et Mindretal stillede Forslag om, at det ikke i Loven skal være fastsat, at vedkommende Læge altid skal